

in v vezhni spomin kakor slato hranila v tajisti hihi, ki se vladarji sa prid deshele sbirajo. Drevo je ravno tako, kakor hhniga je presvitli Zefar v Trenkovik rokah dobil, fhtorafto in prav nesloshno. She okovanih nima kolefiz, samo pestizi imate shelesne oklepe. Stojí na prav lepimu is marmora vsekanimu shéft zhevlev visokimu podnushju s latiniskim napisam.

Danecki.

Sméf.

(Čudno rešenje ali izbavljenje.) V rusovskih pismih najde se sledeča prigodba, od ktere terdijo, de bi se bla leta 1530 resnično zgodila: Neki kmet, ki je vdaljnih rusovskih gojzdih stanoval, odide zjutrej zgodej v dobravo, de bi medu iz šupljiviga ali votliga drevja nabral, ker je v tistih krajih še zdaj, kakor tudi v lepih Poljskih deželah, veliko dovjih čbel, ktere k velikimu pridu ondašnjih stanovavcov mnogo medu in voska nanosijo. Ko ta kmet ali seljan na, od bčel zapušeno drevo spleza, de bi iz globokih rup ali šupelj stebla med skopal, poči pod njegovimi nogami trohljivo drevo; on pade, in se do vrata v med pogrezne. Z velikim trudem in napenjenjem je pa vender roke iz medu zlekel, in upahan zaspal.

Brez dvomenja bi bil tam poginil, ker te gójzde redko kdo obiše, če bi ga ne bla resnično čudna prigodba rešila. Že sta dva dneva prešla, kar je v médu ležal, kar se na enkrat medved perkaže. Ki je med obvohal, je splezal na drevó, in znišel v votlo steblo, de bi svójimu medvedovskemu téku ali poželenju zadovoljil; ali kako se ne vplaši, ki se strašna čbelina (kmetova) glava z medu pokaže. Medved oplašen se oberne, de bi pobegnil, kmet ga pa z celo močjo za zadnjo taco zagrabi, in jo tako čversto z obema rokama derží, kolikor mu je le mogoče. Medved v naj veči stiski, napne vse svoje žile, potegne z celo močjo, de bi se tega neznaniga brémena znebil, in zleče tako kmeta srečno z njegove sladke sužnosti na drevo, dokler se poslednič oba doli ne prekuceta. Od svóje teže rešen medved se zdaj mermrajoč spusti v beg, kmet pa, de si ravno vpehan zdrav perpiha domú, k velikimu veselju žene in otrok, kteri se ne nadajo, ga še kdaj živiga viditi.

Osnanilo bukev.

Mali besednják, flóvénfskiga in nemfshkiga jesika (Kleines Wörterbuch der floweni-schen und deutschen Sprache). Šofébno sa Slovenze, kteri se hozhejo nemfshkiga jesika uzhiti. Drugi natif. V Ljubljani, natifnil Joshef Blasnik. 1843.

She sdavnej fo maliga besednjáka sheleli, in po njemu vsefkosi poprashovali tisti, ki so se jeli nemfshkiga jesika uzhiti. S besednjákam so jim dopnili shelje zhaftljivi vodja nemfshkih shol gosp. J. Šhlaker. Tistimu, kteri se hozhe nemfshkiga uzhiti, ga perporozhimo, is kteriga se svuriti sna, kako se flóvénfska beseda po nemfshko, ali pa kako se nemfshka po flóvénfsko glasi. Ravno sato je ta besednják v dva déla rasdeljen: pervi je flóvénfsko-nemfshki dél — in drugi pa nemfshko-flóvénfski.

Besede, ki jih v navadnemu shivljenju potrebujemo, bo vezhidel v njemu najdel. Tistimu pa, kteri she ne posna naredbe nekiga besednjáka, re-

zhero, de so vse besede po Abezednikovimu redu sverstene, in de se le perva zherka beséde imá, se tudi zela beseda urno najde, ktera se ifhe. Korist teh bukev se pa tudi po hitri prodaji rasfodi; sakaj bilo jih je v létu 1834 natifnjenih 2000, in preteženo léto so she vse poshlé; ravno sato jih je bilo sovet 2000 drugiga natifa omisiliti treba. Ta besednják pa perporozhimo posébno všim mladim Slovensam, kteři se s Némzi pezhajo kaj, in kteři se nemfshko brati, pisati in govoriti uzhiti hozhejo. Škorej vsaki dan smo s Némzi v taki mnogoteri svesi, de vsefkosi nemfshkji jesik potrebujemo, in gotovo vezhkrat k pridu nam je, de nemfshko snamo. De je pa nemfshko snati tudi kmetovavzam potrebno, tega mislim mi ne bo pazh nihzhe overgel, kteri se je she is nafnih noviz preprizhal, de snajo tudi Némzi she kaj vezh, kakor hrushke pezh.

Imenovani besednják se prodaja v knigoprodajnici shlahtniga J. Klajnmajerja v Ljubljani po 36 krajzerjev. Mislimo, de se tudi v Gradzu, Zelovzu, Gorizi, Terstu in v Zelji dobiva.

Nasnanje.

Travne in vertne semena svojiga pridelka so per meni v Ljubljani poleg zefarskiga mofta Nr. 10 na prodaj: pa hovke (französisch Raigras) funt po 20 krajzerjev in mazhjiga répa (Thiomothäusgras) funt po 30 krajzerjev. Tudi imam nekoliko odrashenih murv s visokim déblam in shlahtnim perjam po 15 krajzerjev — ter vezh sto fteriletnih lepih in sdravih murvinih drevzov, vseziga po 4 krajzerje v prodaj.

Dr. Orel.

Prislovice

Štajerskih Slovencov.

34. Ta čaka, kó grešnik na pokoro. 35. Tujej je hudič mlade mel. 36. Gdér niga, tam volk ne vze-me. 37. Ta si je vuš za kolér spustil, ktera bo ga jéla, dokler bo živ. 38. Timu je raka v nadra djal. 39. Ugradnik je ukradnik. 40. Tam Nemec Slovenci preje, gdér se kača na ledi greje. 41. To bo ti povernil, kda vrabel proso. 42. Bob v steno meče. 43. Odprédi se sladi, odzadi pa z plotnicoj stojí. 44. 'Z betva vóz. 45. Tebe se tol'ko bojím, kó žaba dežja. 46. Oná sta si, kó dva persta. 47. Vsak' je sebi najrajsi. 48. Vsaki ima perste k sebi obernjene. 49. Obá v en róg trobita.

A. Kreml.

Snajdba vganjke v poprejshnim listu je:
Kert.

Shitni kup.	U Ljubljani		U Krajnju	
	20. Šufhza.	18. Šufhza.	fl.	kr.
1 mernik Pfhenize domazhe	1	15	1	31
1 ,,, ,,, banafhke	1	25	1	32
1 ,,, Turfhize . . .	1	2	1	6
1 ,,, Sorfhize . . .	1	6	1	10
1 ,,, Ershi . . .	—	59	1	4
1 ,,, Jezhmena . . .	—	53	1	2
1 ,,, Profa . . .	1	—	1	3
1 ,,, Ajde . . .	—	54	1	5
1 ,,, Ovfa . . .	—	36	—	40